4 Νοεμβρίου 2017

Γιατί ανάβουμε κερί και γιατί δεν πρέπει να σβήνετε γρήγορα

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή

Οι πρώτοι χριστιανοί χρησιμοποιούσαν το κερί ως μέσο φωτισμού στις συνάξεις τους. Όταν τον 4ο αιώνα ο Μ. Κωνσταντίνος παύει τούς διωγμούς εναντίον των χριστιανών, έχουμε και την ανέγερση Ναών, όπου η Εκκλησία για να διασώσει ένα

τμήμα από την ύπαρξή της εντάσσει το κερί στη λατρεία της και του αποδίδει διάφορους συμβολισμούς.

Το προσφερόμενο κερί μας υπενθυμίζει την εσωτερική μας μεταμόρφωση την οποία πρέπει να επιδιώκουμε.Το άναμμα του κεριού μας παρακινεί να ζητήσουμε από τον Θεό τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος. Η φλόγα του κεριού μας υπενθυμίζει ότι πρέπει να γίνομε φλογεροί ποιητές της πίστεώς μας, της αγάπης, της ειρήνης και της ανεξικακίας. Το κερί επίσης να υπενθυμίσουμε πως το συναντάμε σε όλα τα μυστήρια της Εκκλησίας και κάθε φορά με διαφορετικό συμβολισμό.

Στη Θεία Ευχαριστία, συμβολίζει το φως του Χριστού που δια του Ευαγγελίου λάμπει στις ψυχές μας. Στο Άγιο Βάπτισμα, έχομε την αναμμένη λαμπάδα που συμβολίζει ότι το νεοφώτιστο πρέπει να βλέπει τα καλά έργα και να δοξάζει τον Θεό. «Ούτω λαμψάτω το φως υμών έμπροσθεν των άνθρώπων, όπως ίδωσιν υμών τα καλά έργα και δοξάσουσιν τον πατέρα υμών τον εν τοις ουρανοίς».

Στο Μυστήριο του Γάμου, το άναμμα των λευκών λαμπάδων συμβολίζει την αγνότητα των ψυχών των νεόνυμφων.

Επίσης το κερί το συναντάμε και στα μνημόσυνα, το οποίο συμβολίζει την παράκλησή μας υπέρ των κοιμωμένων. Να τούς αναπαύει ο Κύριος εν τόπο φωτεινό. Απ’ όλα αυτά καταλαβαίνομε ότι το άναμμα του κεριού δεν είναι απλώς μια τυπική, αλλά μια σπουδαία πράξη στην οποία πρέπει να δώσουμε το ενδιαφέρον που της αξίζει.

Γιατί δεν πρέπει να σβήνονται νωρίς τα κεριά στην Εκκλησία
Μαθαίνουμε από τον Συναξαριστή του Αγίου Δημητρίου του Μυροβλήτου, ότι υπήρχε κάποιος ονόματι Ονησιφόρος, στον τάφο του Αγίου, ο οποίος είχε την διακονία να ανάβει και να σβήνει τις λαμπάδες και τα κεριά που έφερναν οι Χριστιανοί μπροστά στην εικόνα του Αγίου, όταν πήγαιναν να προσκυνήσουν.

Εκείνος λοιπόν, βιαζόταν και τα έσβηνε πριν αυτά καούν επαρκώς. Μια νύκτα, φάνηκε σε αυτόν στον ύπνο του ο Άγιος και του είπε: «Γνώριζε Ονησιφόρε, ότι αυτό που κάνεις δεν μου αρέσει. Γνώριζε επίσης ότι με αυτόν τον τρόπο και τον εαυτόν σου βλάπτεις, αλλά και εκείνους που φέρνουν τα κεριά και τις λαμπάδες. Γιατί, όσο περισσότερο καίγονται οι λαμπάδες μπροστά από τις Εικόνες, τόσο περισσότερο καίγονται οι αμαρτίες εκείνου που με πίστη τις φέρνει. Όταν όμως τις αφαιρούν, και εκείνος ο οποίος τις φέρνει, χάνει τον μισθό του, και εκείνος που τις αφαιρεί θα έχει κόλαση στην ψυχή του.

Ο Ονησιφόρος, δεν έδωσε και πολύ σημασία, αλλά πράγματι σταμάτησε για λίγο καιρό να βιάζεται να τις σβήνει. Μια νύκτα, κάποιος Χριστιανός, πήγε δύο πολύ

ωραίες λαμπάδες και αφού προσκύνησε παραμέρισε λίγο να προσευχηθεί και μετά έφυγε. Τότε ο Ονησιφόρος πήγε να τις σβήσει, επαναλαμβάνοντας δηλαδή αυτή του την κακή συνήθεια. Τότε, αμέσως ο Άγιος του είπε με φοβερή φωνή: «Πάλι τα ίδια άρχισες Ονησιφόρε;». Αμέσως τότε από τον φόβο του, έπεσε ο Ονησιφόρος λιπόθυμος και μόλις ήλθε πάλι στον εαυτό του, μετανόησε για την πράξη του και έκτοτε δεν την επανέλαβε, αλλά και μάθαμε την ωφέλεια που προκύπτει από μια τόσο απλή και ευλαβική πράξη, που όταν γίνεται με πίστη, έχει τεράστια δύναμη.

Πηγή: vimaorthodoxias.gr